

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

§. 2. Alijs Sanctorum Patrum testimonijs eadem pars confirmatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

visionem, sed aliam Dei cognitionem huic inferiorē, quamvis superiorem alijs, quae communiter de Deo habentur, ut docet D. Tho. 1. par. quæst. 12. art. 11. & ex D. Grego. explicat idem Angelicus Doctor 2.2. quæst. 180. art. 5. ad i. his verbis: Per hoc ergo quod Jacob dixit, vidi Deum facie ad faciem, non est intelligendum, quod Dei essentiam viderit, sed quod formam scilicet imaginariam vidit, in qua Deus locutus est, vel quia per faciem quemlibet cognoscitur, cognitionem Dei faciem eius vocavit, sicut Glossa Gregorij ibidem dicit. In quo etiam sensu scilicet de imaginaria visione, & non de faciali explicat idem D. Tho. 2.2. quæst. 174. artic. 4. illud quod de Moyte dicitur, Exod. 33. quod scilicet: Loquebatur ei Dominus ad faciem, sicut solet loqui homo ad amicum suum.

Hinc etiam D. Gregor. 2. dialogorum cap. 35. asserit D. Benedictum vidisse in Dei lumine Angelos intra globum igneum ad cœlos redeentes, quam tamen visionem non facialem diuinæ essentiae, sed sublimem quandam contemplationem ex illustratione diuiniluminis habitam, fuisse explicat D. Thom. 2.2. q. 180. art. 5. ad 3. quo etiam pacto S. Mater nostra THERESIA cap. 38. suæ vitæ asserit, se vidisse magna arcana Dei, & in eodem c. sic subiungit: Vidi hic sacratissimam Christi humanitatem multo gloriose & splendidioram, quam eam hæc tenus vñquam videram: per admirabilem & perspicuum quandam notitiam mihi representatum est, quomodo ipse sit in sinu Patris, esti quomodo ibi sit, exprimere non possem, nam etiā meipsam non intendo, me coram diuinitate illa presentem cernere videbar. (Et Paulo inferius subiungit.) Hanc ipsam visionem etiam alijs tribus vicibus vidi: & est (vt mibi quidem videtur) omnium, quas mihi Dominus exhibere dignatus est visionum, eminentissima & altissima &c. Quibus in verbis sublimem quandam contemplationem arcanae Dei, & eam per quem cognovit qualiter filius in sinu Patris sit, appellat visionem, & c. 40. suæ vitæ aliam similem visionem, sic refert: Ostensum mibi fuit, hanc quam dico veritatem ipsissimam in se veritatem esse, ac nec principium nec finem habere: atque adeo omnes omnino veritates ab hac veritate dependere, vt ceteri omnes amores ab hoc amore, cetera magnitudines ab hac magnitudine dependent: esto nimis quam obscure loquar hic, respectu claritatis & perspicacitatis illius, qua illam mibi Dominus significare dignatus est. Et inferius subiungit: Quandam die mibi in oratione agenti subito representatum est, nulla specie vel imagine oblata (representatione autem maxima cum claritate & splendore siebat) quomodo vniuersa quæ sunt, in Deo videantur, & hoc omnia ipse in se contineat, hoc non possem describere, anima tamen mea valde impressum habet, &c. Et inferius subiungit: Mirares, me in tam breui tempore interhallo in clarissimo illo adamante tot simul res intueri &c. Qyibus omnibus in locis altissimam cognitionem Dei, & eorum, quæ in Deo sunt, appellat visionem.

§. II.

Alijs Sanctorum Patrum testimonijs eadem pars confirmatur.

AD hunc etiam sensum D. Hieronymus in regula Monachali c. 26. inquit: *Adhuc vivens in corpore sapientia angelorum chorus intersit, de corporeis per hebdomadam nihil sentiens, diuina visionis intuitu, post multorum ferarum spatium, precium futurorum, redditum corporis fibram.* Super quæ verba inquit noster Thomas à Iesu, lib. 6. de contemplatione cap. 3.

y. 3.

Quæ

B.
Johannis
in Cruce

Opera
Mystica
NIT
.124

174

ELVCIDATIO THEOLOGICA

Quae omnia altiorum modum intuendi, ac supra communem hominum statum non obstatu daturant. Accedit Hugo Victorin. lib. 4. de anima c. 14. ubi sic inquit. Vnde talis, quamlibet hominum potest dignus loqui. Nam tamen aliquid prout potero, vidi Deum, sed per speculum.

6. Vnde Mystica Theologia (ut bene notauit Dionysius Carthusianus in commentarijs de Mystica Theologia cap. 3.) vocatur visio, contemplatio, intuitio: & Euichus Arphius lib. 2. de Mystica Theologia capite 6. 4. inquit: Intellexus ita subtilius, & clarificatus a spiritu veritatis Deum videt in proprio speculo. Et inferius subiungit: Trium tamen lumen sicut contemplationis spiritibus veram agnitionem, qua Deum vident, sicut in hac vita videri potest, &c. Et Venerabilis Bartholomaeus à Martyribus in secunda parte compend. cap. 1. §. 3. loquens de viris contemplatiis ait: Datur aliquando illis ad quanta puram ac lucidam diuinae veritatis inspectionem pertinere, &c. Et Nicolaus Equiis Contemplationem perfectam vocat visionem Dei. Imò D. Paulus cognitionem fidei appellat visionem 1. ad Corinthios 13. ibi: Videmus nunc per speculum in enigmate. Qui modus loquendi communis est apud Patres, & Doctores Catholicos, qui etiam speciali, & proprii titulo contemplationem illam perfectam que in hac vita per fidem deo, ac de rebus diuinis habetur, visionem appellant, ut ex adductis testimonij, & pluribus alijs similibus constat; beneque notauit noster Thomas à Iesu ubi supra, & Antonius Sucquet lib. 3. de via viræ æternæ dialog. de contemplatione cap. 16. Pater Ludou. à Ponte, tom. 1. meditationum 3. parte meditatione 35. punto 2. & ita Venerabilis ille vir Gregorius Lopez in hora mortis, loquens de rebus futurae viræ, ut refert Losai eius vita dixit. Omnia perspicua sunt, & instar lucis meridianæ mihi clareantur. Consonè tamen ad illud, quod D. Laurentius, dum pateretur Martyrium dixit, scilicet: Mea vox obscurum non habet, sed omnia in luce clarescent. Vnde verissimè, & consone ad communem Sanctorum Patrum, & illustrum Doctorum loquendi modum assertum. Myticos noster Doctor animam, quæ media sublimi contemplatione in Deum transformatur, Dei pulchritudinem videt, non quidem propter claram diuinæ essentie cognitionem, quam in hac vita obtineat, sed propter perfectissimam cognitionem, & contemplationem iam explicatam: ex quo prior pars propositionis elucidata, & confirmata manet.

6. II.

Secunda propositionis pars declaratur & confirmatur.

7. IN secunda vero parte afferit Myticus noster Doctor, quod praedictis viris pertinet: In hoc statu, cuncta hec in amorem illi, laudesque conuertuntur, procul iam ablego fermento, quod massam corrupit. Quæ locutio verissima erit, & deducta ex D. Paulo 1. ad Corinth. 5. sic inquit: Expurgate vetus fermentum, ut si noua confessio, sicut glutinosa, itaque epulemur non in fermento veteri, nec in fermento malitia, & nequitie, sed in azymo sinceritate, & veritatis.

Vnde per hanc locutionem nequaquam intendit Myticus noster Doctor, sicut nec